

Grönbok om marknadsbaserade styrmedel

Finansdepartementet

2007-06-15

Dokumentbeteckning

KOM (2007) 140 slutlig

Grönbok om marknadsbaserade styrmedel för miljöpolitiken och näralliggande politikområden

Sammanfattning

Kommissionen presenterade den 28 mars 2007 en grönbok om marknadsbaserade styrmedel för miljöpolitiken och näralliggande politikområden.

Syftet med grönboken är att stimulera till en debatt om hur användningen av marknadsbaserade styrmedel kan utvecklas för att bidra till att uppnå olika mål på miljö- och energiområdet. I grönboken går kommissionen igenom ett antal områden där marknadsbaserade styrmedel, då främst skatter, subventioner och handelssystem, skulle kunna spela en större roll. Kommissionen ställer också ett antal frågor i grönboken.

Regeringen välkomnar att kommissionen tagit initiativ till grönboken. Medlemsstaterna och andra intresserade ges möjlighet att komma med synpunkter på grönboken senast den 31 juli 2007. Regeringen har för avsikt att svara på de frågor kommissionen ställer i grönboken.

1 Förslaget

Tanken med grönboken är att inleda en diskussion om hur användningen av marknadsbaserade styrmedel kan främjas i gemenskapen. I enlighet med vad som angetts i handlingsplanen för energieffektivitet (KOM(2006) 545) undersöks tänkbara sätt att vidareutveckla direktivet om energibeskattningsmed siktet på den planerade översynen av det. Därmed passar grönboken in i den nya energi- och klimatförändringsagendan, som innebär att

marknadsbaserade styrmedel och finanspolitiken i stort skall ha en framträdande roll i arbetet mot EU:s politiska mål. Detta underströks av Europeiska rådet den 8–9 mars 2007. I grönboken undersöks också olika sätt att öka användningen av marknadsbaserade styrmedel inom olika miljöpolitiska områden, både på gemenskapsnivå och på nationell nivå.

1.1 Innehåll

Översyn av energiskattedirektivet

I grönboken ifrågasätter kommissionen om inte energiskattedirektivet bör ses över i syfte att skapa en klarare koppling till olika mål inom gemenskapen. Kommissionen diskuterar, och önskar synpunkter på, ett antal möjliga vägar för att gå vidare:

- dela upp minimiskattesatserna i dels en energidel (baserad på enhetlig grund efter energiinnehåll), dels en miljödel,
- differentiera miljödelen mellan utsläpp av växthusgaser och andra utsläpp,
- befria sektorer inom EU ETS från växthusgasdelen för att lösa problemet med överlappande styrmedel,
- införa en mekanism för automatisk indexuppräkning av minimiskattenivåerna,
- tillhandahålla incitament som uppmuntrar EU:s handelspartner att vidta effektiva åtgärder för att minska utsläppen av växthusgaser. Här refereras till debatten om möjligheten att införa mekanismer för kolutjämning, som gränsskattejusteringar eller utjämningstullar (Border Tax Adjustments) vid införsel till EU.

Kommissionen föreslog redan i mars 1997 ett ramdirektiv om energibeskattnings, det som senare skulle bli energiskattedirektivet. Syftet var att skapa en samlad ram för beskattning av alla energiprodukter. Därigenom skulle även el, kol och naturgas beskattas något som inte skett i den då gällande mineraloljedirektivet som endast avsåg mineraloljor.

Det visade sig dock svårt att nå den nödvändiga enigheten om ett energiskattedirektiv och frågan var föremål för ett stort antal diskussioner i rådets arbetsgrupp för skattefrågor och i Ekofin-rådet. Den största stötestenen var frågan om beskattning av dieselolja för yrkestrafiken.

Sverige intog under diskussionerna hållningen att det var viktigt att få till stånd en ökad harmonisering av energiskatterna inom EU varför Sverige aktivt och kraftfullt stödde arbete med att ta fram direktivet.

Det stod dock snart klart för Sverige och andra medlemsländer att energiskattedirektivet, för att accepteras av alla medlemsstater, skulle bli en relativt sett urvattnad produkt. Det gällde både utifrån kommissionens

ursprungliga förslag som den ambitionsnivå för en harmoniserad energibeskattningsområde som Sverige och andra föregångsländer på miljöskatteområdet hade vid tiden för förhandlingen. Direktivets utformning ansågs dock inte stå i strid med svenska intressen.

Skatteväxling

Kommissionen menar att växling från skatt på arbete till skatt på miljö kan leda till en "win-win" situation vad gäller sysselsättning och miljö. Samtidigt betonas vikten av stabila skattebaser när miljöförstörande aktiviteter beskattas högre i skatteväxlingssammanhang. Kommissionen efterlyser medlemsstaternas synpunkter på:

- Om EU mer aktivt bör främja miljöskattereformer på nationell nivå,
- om kommissionen i högre utsträckning kan stödja kunskapsutbytet mellan länder, t.ex. genom att inrätta ett forum för marknadsbaserade styrmedel.

Reformering av subventioner som är skadliga för miljön

Kommissionen konstaterar att många subventioner inte bara är ekonomiskt och socialt ineffektiva utan också kan ha negativa effekter på miljön och människors hälsa. De kan även många gånger motverka effekterna av marknadsbaserade styrmedel som tillämpas av miljö- eller hälsoskäl och hämma konkurrensen.

Kommissionen avser att arbeta tillsammans med medlemsstaterna för att reformera miljöskadliga subventioner, både på gemenskapsnivå och i medlemsstaterna. I grönboken ställs frågan om det bästa sättet att främja en sådan reformering.

Transportsektorn

Kommissionen konstaterar i grönboken att transporter står för en stor del av luftföroreningarna och koldioxidutsläppen och att dessa utsläpp ökar. På nationell och lokal nivå har flera medlemsstater redan infört ett antal marknadsbaserade styrmedel för att göra något åt utsläppen från transporter. På EU-nivå har det dock varit mer tunnsått, varför kommissionen under senare tid ökat sina ansträngningar att söka införa marknadsbaserade styrmedel inom sektorn. Som exempel nämns förslaget om att införa en koldioxidbaserad del i skattebasen för både vägtrafikskatter och registreringsskatter för personbilar samt en möjlig utvidgning av EU:s system med handel med utsläppsrätter till transport- och luftfartssektorn. Kommissionen vill även initiera en diskussion om hur utsläppen från sjöfarten skall hanteras utan att eventuella åtgärder kommer i konflikt med de internationella regler som gäller på området.

Kommissionen avser även att ta fram uppgifter om andra miljöstörningar som transportsektorn orsakar. Man nämner bland annat utsläpp av svaveldioxid, kväveoxider och partiklar samt bullerstörningar och trängsel. Kommissionen avser att, mot bakgrund av dessa uppgifter, ta fram en modell för att beräkna de kostnader som uppstår till följd av sektorns aktiviteter. Denna modell skall sedan ligga till grund för att beräkna kommande infrastrukturavgifter.

Kommissionen avser även att bidra till att sprida information om trängselskatter som bland annat införts i London och Stockholm och undersöka ett eventuellt behov av kompletterande åtgärder från EU för att stödja denna typ av initiativ.

Vatten, avfall och biologisk mångfald

Kommissionen beskriver tänkbara alternativa sätt för att genom marknadsbaserade styrmedel minska föroreningar och skydda resurser på områden såsom vatten, avfallshantering och biologisk mångfald. Kommissionen noterar att det kan bli nödvändigt med harmonisering på EU-nivå i de fall där det finns en gränsöverskridande dimension och den inre marknaden kan komma påverkas av olika nationella marknadsbaserade styrmedel.

Vad avser vatten understryker kommissionen vikten av att principen om att förorenaren skall betala skall tillämpas fullt ut, något som inte sker i alla medlemsstater i dag. Flera medlemsstater beskattar redan i dag grundvatten- eller ytvattenuttag eller vattenförbrukning, men kommissionen gör bedömningen att ytterligare marknadsbaserade styrmedel måste till för att bl.a. uppnå de krav som EU:s ramdirektiv om vatten (2000/60/EG) ställer upp.

Vad avser avfallshanteringen understryker kommissionen att marknaden ofta styr mot att avfall skall deponeras, något som är olyckligt ur ett miljöperspektiv och att marknadsbaserade styrmedel, ofta i form av deponiskatter, kan styra mot alternativ till deponi som t.ex. återvinning. Kommissionen menar dock att nationella styrmedel kan leda till skatterelaterad export av avfallet och att konkurrensen mellan aktörer som hanterar avfall störs. Kommissionen uppmanar medlemsstaterna att föra en dialog kring deponiskatter och aviserar att en harmoniserad deponiskatt med EU-täckande minimiskattenivåer kan bli aktuell om man inte i tillräcklig grad lyckas styra bort avfallet från deponering.

Även förpackningar eller varors miljöpåverkande egenskaper kan vara en grund för marknadsbaserade styrmedel. Kommissionen nämner som exempel att olika typer av förpackningar kan beskattas olika allt utifrån deras respektive miljöpåverkan. Kommissionen uppmuntrar den typen av åtgärder under förutsättning att de kan accepteras utifrån de regler som fördraget ställer upp, då främst de artiklar som avser den inre marknads funktion och

principen om icke diskriminering. Kommissionen uppmanar till erfarenhetsutbyte mellan medlemsstater.

Kommissionen noterar i grönboken att marknadsbaserade styrmedel accepteras allt mer för att bevara den biologiska mångfalden (biodiversitet). Det kan vara fråga om skatter eller avgifter för nyttjande av naturresurser, jakt- eller fiskerätter, subventioner för att bevara ekosystem och livsmiljöer m.m.

Kommissionen nämner även att marknadsbaserade styrmedel nyttjas i flera medlemsstater för att komma till rätta med luftföroreningar som t.ex. kvävedioxid och svaveloxid. Kommissionen vill bl.a. ha en diskussion rörande gränsöverskridande handel med utsläppsrätter avseende kvävedioxid och svaveloxid och hur ett sådant system skulle utformas för att passa redan existerande nationella system.

1.2 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Det nuvarande energiskattedirektivet antogs av rådet 2003 och har fullt ut genomförts i svensk lagstiftning, närmare bestämt i lagen (1994:1776) om skatt på energi. Skatter på energi har sedan länge använts i Sverige som ett kostnadseffektivt styrmedel för att bidra till uppfyllandet av olika miljömål och de svenska skattenivåerna på energi ligger genomgående långt över nuvarande minimiskattenivåer som ställs upp i energiskattedirektivet. Utformningen av det EG-rättsliga ramverket för sådan beskattning är därför av stor betydelse för svensk del och det är angeläget att Sverige aktivt söker påverka utformningen av kommande direktivändringar så att svenska intressen väl tillgodoses.

Flera av de möjliga ändringarna av energiskattedirektivet, som diskuteras av kommissionen i grönboken, är sådana som Sverige redan genomfört inom ramen för befintliga regler i direktivet. Exempelvis finns en liknande uppdelning av skatterna på bränsle i olika komponenter som diskuteras i grönboken.

Sverige har skickat in en statsstödsanmälan till kommissionen där Sverige begärt att koldioxidskatten på de anläggningar som deltar i EU:s handel med utsläppsrätter skall kunna slopas. Sverige har hävdatt att de anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet och samtidigt betalar koldioxidskatt drabbas av dubbla styrmedel, något som strider mot grundläggande nationalekonomiska principer.

Kommissionen har efter ett första påseende kommit till slutsatsen att den planerade ordningen inte är förenlig med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön. Man har dock inte fattat något slutgiltigt beslut i frågan.

Det förslag som presenteras i grönboken innebär, om det skulle omsättas i lag, att Sverige och andra medlemsstater endast kommer att kunna befria anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet från växthusgasdelen

och inte, som Sverige begärt, från hela den ifrågavarande skatten. Detta förslag har med andra ord en negativ påverkan på sedan tidigare föreslagna ändringar i den svenska energibeskattningen.

Kommissionens förslag att införa en mekanism för automatisk indexuppräknings av minimiskattenivåerna kommer inte att påverka svensk gällande rätt nämnvärt eftersom de svenska energiskatterna redan i dag är föremål för indexuppräknings. Indexering har införts i Sverige för att inte energiskatterna skall urholkas på sikt.

Det saknas i dag svenska regler om gränsskattejusteringar varför en diskussion om dessa inte påverkar gällande svensk rätt.

Kommissionens tankar om informationsutbyte och spridning av goda exempel på miljöskattereformer, med sänkt skatt på arbetskraft och höjd skatt på miljöskadlig verksamhet, kan inte direkt sägas påverka svenska regler på området.

Sverige kan sägas tillhöra de länder inom EU som tillämpar en restriktiv politik när det gäller statligt stöd till näringslivet. De återkommande undersökningar som görs av kommissionen visar att Sverige tillhör de länder som ger minst statligt stöd. Vid Europeiska rådets toppmöte i Lissabon 2000 uppmanades såväl kommissionen som medlemsstaterna att minska det statliga stödet i stort inom EU. Vidare uppmanades kommissionen och medlemsstaterna att ändra inriktningen på det stöd som trots det betalas ut från stöd till enskilda företag och sektorer till att inriktas på att stödja ändamål som ligger i hela EU:s intresse, däribland miljöskydd.

Kommissionens förslag om reformering av subventioner som är skadliga för miljön kan bland annat komma att påverka svenska miljörelaterade skatter och då främst den svenska lagen om skatt på energi. Då Sverige har en historia med höga miljörelaterade skatter, såsom skatten på energi, har behovet av undantag från och nedsättningar av de miljörelaterade skatterna tidigare ansetts vara en förutsättning för skatternas, om inte existens, så i vart fall dess nivåer. Genom en hög allmän skattenivå och undantag därifrån har en miljöstyrning kunnat upprätthållas i hela samhället utan att mer energikrävande verksamheter tvingats lägga ned eller flytta sin verksamhet till ett land med lägre eller obefintliga miljöstyrande skatter.

Kommissionens förslag kommer med all sannolikhet att påverka svensk lagstiftning som innehåller inslag av subventioner men det är först efter en genomlysning av regelverken som den faktiska påverkan kan beskrivas.

De förslag kommissionen önskar diskutera rörande transportsektorn kommer att påverka svenska regler men för dagen går det inte att säga hur.

1.3 Budgetära konsekvenser

I dagsläget går det inte att bedöma vilka budgetära effekter som de i grönboken föreslagna diskussionspunkterna kan komma att medföra.

2.1 Svensk ståndpunkt

Översyn av energiskattedirektivet

2003 års energiskattedirektiv, som innehåller minimiskattenivåer och andra regler för beskattning av bränslen och el, var en politisk kompromiss som Sverige, inte minst under det svenska ordförandeskapet 2001, mycket aktivt verkade för att få till stånd. Antagandet av energiskattedirektivet var ett steg framåt i harmoniseringen inom EU, men dess begränsningar är uppenbara. Många gånger är det fråga om mycket låga minimiskattenivåer och energiskattedirektivets ramverk ger medlemsstaterna stora möjligheter att ge skattelättnader på olika områden. En svensk ståndpunkt är att regeringen är generellt positiv till att arbete bedrivs med inriktning att på EU-planet söka minska konkurrenssnedvridningar till följd av energiskattereglerna samt att en ökad miljörelatering görs av det ramverk som där gäller för beskattningen av energi.

Regeringen välkomnar med andra ord kommissionens förslag att inleda en diskussion om revideringar av direktivet och en bättre samordning mellan olika marknadsbaserade styrmedel som t.ex. beskattning och utsläppshandel. Revideringen skall dock ske i nära samarbete med de översyner som redan aviseras i det befintliga direktivet, bland annat aviseras en översyn av möjligheterna för skattefrihet för bränslen och el inom jordbruket.

De tankar som kommissionen för fram om att dela upp minimiskattesatserna i en energidel och en miljödel som i sin tur delas upp i dels en växthusgasdel, dels en del baserat på övriga utsläpp måste analysers vidare. Rent principiellt ter sig dock idén som god och det kan också noteras att en liknande uppdelning redan i dag finns av de svenska punktskatterna på bränslen.

Kommissionens förslag att vissa sektorer inom EU ETS kan befrias från växthusgasdelen för att lösa problemet med överlappande styrmedel bör i vart fall kunna betraktas som ett steg i rätt riktning även om det inte slutligt löser det problem med överlappande styrmedel som Sverige har avseende de anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet samtidigt som de erlägger koldioxidskatt.

Vidare kan kommissionens förslag om att införa en mekanism för automatisk indexuppräknings av minimiskattenivåerna accepteras då det redan sker i Sverige.

Då Sverige har en lång erfarenhet av växling från skatt på arbete till skatt på miljö kommer regeringen att uppmuntra kommissionens förslag om informationsutbyte.

Regeringen ställer sig även bakom kommissionens förslag om att identifiera och, när möjligt, eliminera miljöskadliga subventioner.

Vad avser transportsektorn är regeringen positiv till införandet av harmoniserade regler för koldioxidbaserad fordonsskatt och en möjlig utvidgning av EU:s utsläpphandelssystem till transport- och luftfartssektorn. Regeringen kan ställa sig positiv till att kommissionen även vill initiera en diskussion om hur utsläppen från sjöfarten skall hanteras utan att eventuella åtgärder kommer i konflikt med de internationella regler som gäller på området.

Kommissionens förslag att fortsätta debatten om möjligheten att, i enlighet med WTO:s regelverk, införa gränsskattejusteringar eller utjämningstullar vid införsel till EU i syfte att tvinga fram miljövänligare produktion i tredje land, bör avvisas. Kommissionen nämner att bristen på klimatåtgärder i tredje land skulle kunna ses som en subventionering av landets produktion varför införandet av gränsskattejusteringar eller utjämningstullar i enlighet med WTO:s regelverk kan vara befogat. Regeringen vill framhålla att det inte är givet att det går att använda WTO:s regler om gränsskattejusteringar eller utjämningstullar för sådana åtgärder när syftet är att påverka ett annat lands ställningstagande i klimatfrågan. Vidare skulle det i praktiken vara i princip omöjligt att få ett dylikt system att fungera då det skulle vara förenat med stora svårigheter att erhålla och kontrollera uppgifter från tillverkningslandet i fråga. En sådan åtgärd kan dessutom riskera utlösa motåtgärder i form av höjda tullar på europeiska varor med negativa ekonomiska effekter som följd. Kommissionens förslag att frågan skall diskuteras bör avvisas då ett internationellt samarbete på klimatområdet är att föredra framför införandet åtgärder som kan uppfattas som handelspolitiska stridsåtgärder.

Vatten, avfall och biologisk mångfald

Regeringen delar kommissionens uppfattning att ytterligare marknadsbaserade styrmedel utöver de skatter och avgifter som används inom vattenområdet i dag behövs för att uppnå de krav som EU:s ramdirektiv för vatten ställer. De VA-avgifter som används i Sverige i dag innebär att finansiella såväl som åtgärds kostnader för rening överförs till konsumenterna. Det vatten som lämnar reningsverket har dock även efter rening en miljöeffekt. De svenska reningsverken har dock relativt låg potential för ytterligare rening. För att uppnå miljö kvalitetsnormerna till 2015 kommer sannolikt åtgärder inom andra vattenanvändningsområden att krävas. Det råder stora skillnader i marginalkostnaden av de åtgärder gentemot kväve och fosfor som dagens styrmedel riktar sig mot. Graden av kostnadstäckning, vad gäller vattenanvändningens miljö kostnader, är förhållandevis låg eftersom ett fåtal av dagens styrmedel uppfyller principen *förorenaren betalar*.

För att uppnå kostnadseffektivitet så krävs det ett styrmedel som inte är sektorsbegränsat utan fångar samtliga källor samt möjliga åtgärder för att uppnå målet. För att uppnå kostnadseffektivitet måste styrmedlet även ta hänsyn till geografiska skillnader i effekten av åtgärder, vilket innebär att

styrningen varierar beroende på områdets effekt på vattenförekomsten ifråga. Även Jordbruksverket pekar på behovet av en ökad geografisk differentiering av styrmedlen i sin kommande miljööversynsrapport.

Marknadsbaserade styrmedel, såsom handel med utsläppsrätter eller skatter, besitter hög potential för att uppnå de satta miljö kvalitetskraven genom en kostnadseffektiv fördelning av åtgärder och uppfyller även ambitionerna rörande kostnadstäckning av vattenanvändningens miljö kostnader. Regeringen stödjer därför kommissionens syn att användningen av marknadsbaserade styrmedel är en förutsättning för att kraven i ramdirektivet skall kunna uppfyllas och uppmuntrar till ett fortsatt arbete kring detta.

Vad gäller avfall så används i Sverige ett flertal avfallsinriktade marknadsbaserade styrmedel såsom skatt på deponering och förbränning av avfall, pant på flaskor och burkar för konsumtionsfärdig dryck samt producentansvar för ett flertal olika produkttyper. Sverige har goda erfarenheter av att styra avfallet bort från deponering genom ekonomiska styrmedel. En minskad deponering och då huvudsakligen av organiskt material ger bl. a. en minskad klimatpåverkan.

En harmonisering av minimiskatt på deponering av avfall kan vara ett bra sätt att minska deponeringen av avfall inom hela EU och därmed minskad EU:s totala utsläpp av klimatpåverkande gaser. Samtidigt finns det risker att problem kommer att uppstå vid genomförandet i nationell lagstiftning, framför allt i de nya medlemsstaterna då en miniminivå som skulle ha någon reell effekt för EU-15 skulle vara alldeles för hög för de nya medlemsstaterna. De nya medlemsstaterna har i princip byggt upp sina avfallssystem från grunden och deras problem är att få medborgarna att acceptera en avfallsavgift överhuvudtaget och minska det utbredda olagliga dumpandet av sopor. Vidare kan stora problem uppstå när skattebasen skall definieras eftersom vissa material definieras som avfall i EU:s avfallsnomenklatur men där alternativ till deponering saknas.

Om en harmonisering blir aktuell bör skatten framför allt inriktas på att minska deponeringen av organiskt material. Vid en generell skatt kan regeringen vilja verka för att undantag görs för vissa avfallsslag där deponering anses miljömässigt motiverat och annan hantering saknas enligt den utformning som finns i Sverige i dag.

Regeringen uppmuntrar kommissionens uppmaning till erfarenhetsutbyte mellan medlemsländerna vad gäller marknadsbaserade styrmedel för förpackningar eller varors miljöpåverkande egenskaper. Det finns i dag ett behov inom EU av att samordna och harmonisera hantering av och styrmedel för förpackningar. Regeringen ser behov av att en samordning sker av pant- och återvinningssystemen i de olika medlemsstaterna. Framför allt bör befintliga marknadskrafter nyttjas och långsiktiga incitament skapas för marknaden att själv samordna de olika systemen. En uppsplittring av marknaden för drycker är varken gynnsam för miljön, den fria rörligheten för varor eller konsumenterna. Ett exempel på behovet av samordning är att

Sverige får hantera stora mängder privatimporterade glasförpackningar och når därmed en återvinningsnivå för glas på över 100 procent, medan andra medlemsländer inte når upp till återvinningsmålen i förpackningsdirektivet. Ett annat exempel är pant på förpackningar. Utformningen av pantsystemen i medlemsstaterna ser olika ut och innebär i dag ett hinder för handel på den inre marknaden med varor inneslutna i sådana förpackningar. Kommerskollegium menar i en rapport från 2004 att miljö, konsumenter och företag på den inre marknaden skulle gynnas genom en samordning av medlemsstaternas pant- och återvinningssystem eller genom att ett enda EU-gemensamt system skapas.

Regeringen är generellt positiv till handel med utsläppsrätter men anser att frågan om ett gränsöverskridande system för handel med utsläppsrätter för luftföroreningar som svaveldioxid och kväveoxider kräver mer analys.

Sammantaget välkomnar regeringen kommissionens grönbok och gör den sammantagna bedömningen att de åtgärder som diskuteras i den kommer att påverka svenska regler men samtidigt, att det är för tidigt att uttala sig om hur svenska regler i detalj kommer att påverkas av grönboken.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Det är i dagsläget oklart vilka ändringar i energiskattedirektivet som kommissionen mer exakt kommer att föreslå. Nuvarande direktiv var en politisk kompromiss, som bl.a. innebar låga minimiskattenivåer och en förhållandevis hög grad av möjligheter för medlemsstaterna att ge skattelättnader. Frågan om höjda minimiskattenivåer är känslig för många medlemsstater; detsamma gäller även att slopa möjligheter till skattelättnader. Särskilt gäller detta om kommissionen skulle föreslå inskränkningar i möjligheterna till skattelättnader för energiintensiv industri.

Sverige är inte ensamt om att ha genomfört en skatteväxling. Även länder som Danmark, Storbritannien och Tyskland har genomfört skatteväxlingssteg. Även i andra länder som tidigare inte visat något större intresse för en skatteväxling har en diskussion startat. Av den anledningen finns det anledning att tro att kommissionens förslag om ett forum för diskussioner kommer att mötas med en generell acceptans.

Den av kommissionen förordade revisionen av miljöskadliga subventioner är på samma sätt som frågan om höjda minimiskattenivåer sannolikt känslig för vissa medlemsstater. Sannolikt kommer röster att höjas för att skydda den inhemska industrins konkurrenskraft.

Även de föreslagna diskussionspunkterna avseende transportsektorn kommer sannolikt att mötas med viss skepsis från många medlemsstater. Frågan om beskattningen av kommersiell diesel har varit föremål för många diskussioner inom EU.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

2006/07:FPM93

Vid Europeiska rådet den 8-9 mars 2007 betonade rådet att de utmaningar som klimatförändringarna medför måste tacklas effektivt och utan dröjsmål. Rådet underströk vikten av att kommissionen tagit fram ett energi- och klimatpaket där EU tydligt markerar viljan att göra något åt klimatförändringarna såväl inom EU som internationellt.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

—

3 Övrigt

3.1 Fortsatt behandling av ärendet

Synpunkter på kommissionens grönbok skall vara kommissionen tillhanda senast den 31 juli 2007. Regeringen avser att yttra sig över grönboken.

Kommissionens generaldirektorat för skatter och tullar anordnade den 8 juni 2007 ett möte på tjänstemannanivå för att diskutera de skatterelaterade aspekterna på grönboken.

Miljödepartementet avser att tillsammans med DG Miljö anordna en workshop där frågan om marknadsbaserade styrmedel kommer att diskuteras.

3.2 Rättslig grund och beslutsförfarande

Kommissionen avser att, mot bakgrund av inkomna synpunkter vid mötet samt inom ramen för det remissförfarande som avslutas den 31 juli 2007, att följa upp grönboken med förslag till ändringar av energiskattedirektivet. Sådana ändringar beslutas enhälligt av rådet efter att ha hört Europaparlamentet samt Ekonomiska och sociala kommittén med stöd av artikel 93 i EG-fördraget.

3.3 Fackuttryck/termer

—